te ja lähhete teised Jummalad tenima; siis tahhan ma Israeli rahwast ärrakautada se ma peält ja se kodda omma palle eest ärraheita, ja Israel peab naero juttuks sama keige rahwa seas. Ja sesinnatse koia pärrast wöttab igga üks, kes möda lähhäb ärraehmatada, willistada ja öölda: Mikspärrast on Jehowa nenda teinud selle male ja koiale? Siis ööldakse: Sepärrast et nemmad omma Jummala mahhajätnud, ja teiste Jummalatte ette kummardanud ja neid teninud.

Sel aial olli ka Iram, Tirusse kunningas tulnud need kakskümmend linnad waatma, mis Salomon temmale Kalilea maalt olli annud selle eest et ta temmale sedri puid ja männa puid ja kulda keik ta hea melepärrast olli kinkinud. Agga se ande es olnud ta melest öige. Sepärrast ütles ta Salomonile: Mis linnad need on, mis sa mulle olled annud mo wend? ja au-

dis

dis neid jälle taggasi. Kas meie söbrus agga kasso peäl peab kinnitud ollema? Ja seäl teggid nemmad öiget ausat ja kindlat söbbrust, sepärrast nimmetati neid Kabuli maaks tännapäwani. Sest se sanna tähhendab meie keles jalla-rauda, et nende söbrus ni tuggewaste kui jalla-rauaga piddi kinnitud ollema.

Kui Seda kunninga emmand keik sedda jutto Salomonist kuulda sai ja et Jehowa omma nimme temma läbbi ja temma polest öiete kuulsaks teind; siis tulli ta tedda kiusama möistatustega. Ja tulli Jerusalemma wägga sure wäega, kamelidega, mis kallid rohhud kandsid ja wägga palio kulda ja kallid kiwwid: ja kui ta Salomoni jure tulli, siis räkis ta temma wasto keik, mis ta süddames olli. Ta olli issi üks wägga tark naeste rahwas, ja noudis ka omma wisi peäl Jummala öiget tundmist. Mis nüüd ni hästi Jumma-

la

Eesti Ma Rahwa Kalender 1763, lk. 20